

Kool ja koolmeister.

Kas weame kihla: kui mõnni ridda olled luggenud ütled sa marsi: „Sedda on üks foolmeister firjutanud, se on haisust tunda!” — No wõib olla; mis wigga fest siis ka olleks? Eks foolmeister wõi ka omma su teiste ees lahti tehha, kui tal middagi süd dame peal kippitab? — Olgo sellega kuida on, agga minna panneks hea melega sia tükki ette Salomoni suust ühhe sõnna ja se olleks nenda:

„Tarkus annab ennast kuulda ulitse peal, agga ükski ei panne sedda tähheli.”

Üks minno norepöllisest tutvavatest sai foolmeistriks. Sedda on mitto sanud ja sellega ausa ammeti, paljo tööd ja wähhe leiba leid nud. Minno tuttarw leidis keik just nisama. Temma aastane sissetullik, pead ja jallad kous olli liggi 140 hõbberubla, agga seal olli keik, mis esimeses öppetusses sei sab, suffapaelast kuni wiimse sutäieni. Kas-

tas on 365 päwa, rehkenda nüüd isse, kui paljo sealt päwa peale tulli? Mitte ennam kui waewalt 38 kopp. Ellada siig kassin, surra liig paljo.

Se on ikka nenda: saab noor innimenne maikese, siis nõuab ta ka kassike seissaisse. Mõnni juhtub ful kaunis terrawa küündega lovakese sama, no agga kes ette ärre teab, muido jááksid poled pulmad aastas piddamatta. Mõnnel jookseb jubba paar päivi pärast pulmi omma teed. Kui sa ei tea, kes se on, siis tulle küsisi mo käest. Rуставил (nenda olli ta ristinimmi) olli selle polest parrem õn. Temma Anna sarnast pole ma neid paljo näinud. Tulline töö innimenne, kes musta ja forristamatta ello ni wähhe sallis, kui pihipo silmas, agga seal jures tassane ja allandlik, nago lamba tal; Rуставандис tedda ka, sõnnalt üttelda, fätte peal, ja Anna iggapäine nimmi omma mehhhe suus olli: „mo maggus süddaa.” Agga sedda olli temma ka wäärt. Nende abbi ello ei wõinud ennam õnnelikkum ollo, kui